

خوای گهوره ی بهرز وشکودار فەرمووی: ھەموو کردەوہکانی نەوہی ئادەم بۆ خۆیەتی؛ جگە لە پرۆژووگرتن نەبیت، بە دنیایەوہ بۆ منە و من پاداشتی لە سەر دەدەمەوہ

لە ئەبی ھورەیرەوہ -پەرزای خوای لیبیت- کە پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرمووی: خوای گەورە ی بەرز وشکودار دەفەرمویت: «ھەموو کردەوہکانی نەوہی ئادەم بۆ خۆیەتی؛ جگە لە پرۆژووگرتن نەبیت، بە دنیایەوہ بۆ منە و من پاداشتی لە سەر دەدەمەوہ»، پاشان پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرمووی: «پرۆژووگرتن قەلغانە (پارێزەرە)، بۆیە ئەگەر کەسێکتان بە پرۆژوو بیت ئەوا با قەسە ی ناشیرین وناپەرەوا نەکات و دەنگی بەرز نەکاتەوہ بە ھاوار، و ئەگەر کەسێک جوینی پێدا یان دەیویست شەری لە گەل بکات، ئەوا با بلیت: من بە پرۆژوو، سویند بە ئەو زاتە ی کە نەفسی موحەمەدی بە دەستە؛ بۆنی گۆراوی دەمی پرۆژووگر لای خوای گەورە لە بۆنی میسک خۆشترە، و پرۆژووگر دوو خۆشی وئاسوودە ی بۆ ھە یە کە پێیان دلخۆش وئاسوودە دەبیت: ئەگەر پرۆژوو بشکینیت ئەوا دلخۆش دەبیت بە پرۆژوو شکاندنی، و ئەگەر بگاتە لای پەرورەدگاری ئەوا دلخۆشە بە پرۆژووگرتنی» ئەمە لە (بوخاریدا) ھاتووە. ولە ربوایەتیکدا: «واز لە خواردن و خواردنەوہ وشەھوہتی (ئارەزووی) دەھینیت لە بەر من، پرۆژوو گرتن بۆ منە و تەنھا خۆم پاداشتی دەدەمەوہ، و چاکە کردن بە دە ئەوہندە یە». ولە ربوایەتە کە ی (مسلم) دا: «ھەموو کردەوہ یە کە نەوہی ئادەم چەند جار دەبیتەوہ، و چاکە بە دە ئەوہندە یە ھەتا ھەوت سەد ئەوہندە، خوای گەورە فەرمووی: «جگە لە پرۆژووگرتن چونکە ئەوہ بە دنیایەوہ بۆ منە و من پاداشتی لە سەر دەدەمەوہ؛ لە بەر من واز لە شەھوہتە کە ی (ئارەزووہ کە ی) و خواردنە کە ی دەھینیت، پرۆژووگر دوو خۆشی بۆ ھە یە کە پێیان دلخۆش وئاسوودە دەبیت: ئەگەر پرۆژوو بشکینیت ئەوا دلخۆش دەبیت بە پرۆژوو شکاندنی، و ئەگەر بگاتە لای پەرورەدگاری ئەوا دلخۆشە بە پرۆژووگرتنی، بۆنی گۆراوی دەمی «پرۆژووگر لای خوای گەورە لە بۆنی میسک خۆشترە».

[صەحیحە] [بوخاری گێراویە تیەوہ - بوخاری و موسلیم ھاوران لە سەری]

پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- لەم فەرموودە قودسیەدا باسی ئەوہ دەکات: کە ھەموو چاکەکان لە وتەکان و کردەکان، لە نھینی وئاشکرادا، ئەگەر مافی خوای گەورە بیت یان مافی بەندەکان ئەوا کردەوہ چاکە چەند جار دەکریت لەوہ یە بگاتە ھەوت سەد جار یان زیاتر. و ئەمەش گەورەترین بەلگە یە لە سەر فراوانی فەزلی خوای گەورە و چاکە کاری بەرامبەر بەندە ئیماندارەکانی، چونکە خراپە و تاوانەکانیان بە یە ک سزایە، و لێخۆشبوونی خوای گەورە لە سەر وی ھەموو ئەوانەوہ یە. و ئەم فەرموودە یە باسی پاداشتی پرۆژووگرتنی تێدا نیە، چونکە پرۆژووگر پاداشت دەدریتەوہ بە بئ شومار و اتا پاداشتی چەند جار دەبیت؛ پرۆژووگرتن سئ جور لە ئارام گرتن (سەبری) تێدایە: 1/ ئارام گرتن لە سەر پەرسنتی خودا، 2/ ئارام گرتن لە سەر تاوان نەکردن و سەریبچی نەکردنی فەرمانەکانی خودا، 3/ ئارام گرتن لە سەر قەدەرەکانی خوای گەورە. 1/ ئارام گرتن لە سەر پەرسنتی خودا: مرؤف زور لە خۆی دەکات بە پرۆژوو بیت ھەرچەندە نەفسی ھەز بەمە ناکات وناپەرەتە بە لایەوہ، نەک بە ھۆی ئەوہی کە خودا فەرز ی کردووە بەلکو ئەگەر لە بەر ئەمە بیت ئەوا کردەوہکانی پوچەل دەبیتەوہ، بەلام ناپەرەتە بە لایەوہ چونکە قورسی تێدایە وئارام گرتنی زوری دەویت لە سەر نەخواردن و نەخواردنەوہ و جیماع نەکردن لە پێناو خوای گەورە، بۆیە خوای گەورە لە فەرموودە یە کە ی قودسیدا دەفەرمویت: (واز لە خواردن و خواردنەوہ وشەھوہتە کە ی دینیت لە پێناوی من). 2/ ئارام گرتن لە سەر تاوان نەکردن و سەریبچی نەکردنی فەرمانەکانی خودا: پرۆژووگر نەفسی خۆی دەگریتەوہ لە تاوان و سەریبچی کردنی فەرمانەکانی خوای گەورە بۆیە خۆی دوور دەخاتەوہ لە قەسە ی پوچ و شایەتیدانی درؤ و گفوتوگۆی رقاوی و جگە لەمانە لە تاوانە ھەرامکاروہکان. 3/ ئارام گرتن لە سەر قەدەرەکانی خوای گەورە: مرؤف لە پرۆژانی

درېژ وگرمدا تووشی ناره‌حتی زور له تمه‌لی ویتزاری ویتنویتی ده‌ییت به‌لام نارام‌ده‌گرتت نه‌میش له پیناو به ده‌سته‌پنانی په‌زمامه‌ندی خوی گه‌وره. بویه کاتیک پرژووگرتن هر سبب جوره نارام گرتنه‌کی تیدایه نه‌مه وایکردووه که پاداشتی بئ سنوور وچند جار بیت، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: {إِنَّمَا يُوقَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ} [الزمر: 10] واته: {ته‌نھا نارامگران نه‌جرو پاداشتی خویان وه‌رته‌گرن به‌بئ ژماره، واته: نه‌جرو پاداشتیکی په‌کجار زور له به‌هشتدا}. وئهم فهرمووده‌یه به‌لگه‌یه له سر نه‌وه‌ی که پرژووی ته‌واو وکامل نه‌وه‌یه که به‌نده واز له دوو شت به‌پنیت: 1/ پرژوو شکینره هه‌سته‌پکراوه‌کان: خواردن و خواردنه‌وه و جیماع کردن و نه‌وانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌مانه‌وه هه‌یه. 2/ تاوان و سه‌ریچیه کرداریه‌کان: وه‌کو قسه‌ی پوچ وهاوار و توره‌یی وشایه‌تیدانی درو و سه‌رحم تاوانه‌کانی تر، بویه فهرمووی: (فلا یرفُتُ): واته: قسه‌ی ناره‌وا و ناشیرین نه‌کات، (ولا یصْحَبُ): واته: قسه‌یه‌ک نه‌کات که بیتنه هوی فیتنه و دووبه‌ره‌کی نانه‌وه، هه‌رکه‌سیک نه‌م دوو مه‌رحه به‌پنیتنه دی: وازه‌پنان له پرژوو شکینره‌کان، و وازه‌پنان له نه‌هی لیکراوه‌کان؛ نه‌وا پاداشتی پرژووگرتنی بو ده‌نووسرتت، و نه‌وه‌ی سه‌ریچیه کرداریه‌کان نه‌نجام بدات نه‌وا پاداشتی پرژووگرتنه‌کی که م ده‌کات به‌پنی تاوانه‌که، پاشان پرتمویتی کرد بو نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر که‌سیک به‌پرژوو بوو و په‌کیکی تر جوینی پیدا نه‌وا با پنی بلیت: (من به‌پرژووم). واتا: نه‌م قسه‌یه بکات و وه‌لامی جوینه‌که نه‌داته‌وه، بو نه‌وه‌ی جوینده‌ر خوی به‌گه‌وره نه‌زانیته به‌رامبه‌ری و بزانیته نه‌و که‌سه پاریزگاری له کاملی پرژوووه‌کی ده‌کات، و گوپرایه‌لی فهرمانی خودا و فهرمانی پیغه‌مبه‌ره‌کی ده‌کات، و پیغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه وسلم - ده‌فهرمویت: (الصيام جنة)، واته: (پرژووگرتن قه‌لغانه)، واته: پاریزگاره چونکه به‌هویوه به‌نده خوی ده‌پاریزت له تاوانه‌کان و خوی دوورده‌خاته‌وه له دوزه‌خ. پاداشتی نیستا: نه‌وه‌یه پرژووگر له پاش خورئاوا بوون پرژوووه‌کی ده‌شکینیت ودلی خوشه به‌پرستنه‌کی، وه‌روه‌ها دلی خوشه به‌وه‌ی ناره‌زووه حه‌لاله‌کانی جینه‌جئ بکات پاش نه‌وه‌ی قه‌ده‌غی لیکرا بوو به‌دریزایی نه‌و پرژه. و پاداشتی دواتر: دلی خوشه به‌گیشتن به‌په‌روه‌ردگاری و به‌ده‌سته‌پنانی رازی بوونی و به‌خشینه‌کانی له قیامه‌تدا، و نه‌م پاداشته‌ی نیستا نمونه‌یه‌که بو بیره‌پنانه‌وه‌ی پاداشتی قیامه‌ت. پاشان پیغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه وسلم - سوپندی خوارد به‌وه‌ی که بونی ناو ده‌می پرژووگر لای خودا له بونی میسک خوشتره، و له ریوایه‌تیکدا: ("أطیب عند الله يوم القيامة)، واته: (بونه‌کی خوشتره لای خوی گه‌وره له پرژی قیامه‌تدا). و خوی گه‌وره پاداشتی پرژووگران ده‌داته‌وه له قیامه‌تدا به‌خوشبوونی بونی ده‌میان له قیامه‌تدا به‌بونیک خوشتر له بونی میسک پاش نه‌وه‌ی بونی ناو ده‌میان گورا به‌هوی پرژووگرتنه‌وه له پیناو خوی گه‌وره

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3546>

النَّجَاةُ الْخَيْرِيَّةُ
ALNAJAT CHARITY

